

Darwins gamla paradexempel har fallit!

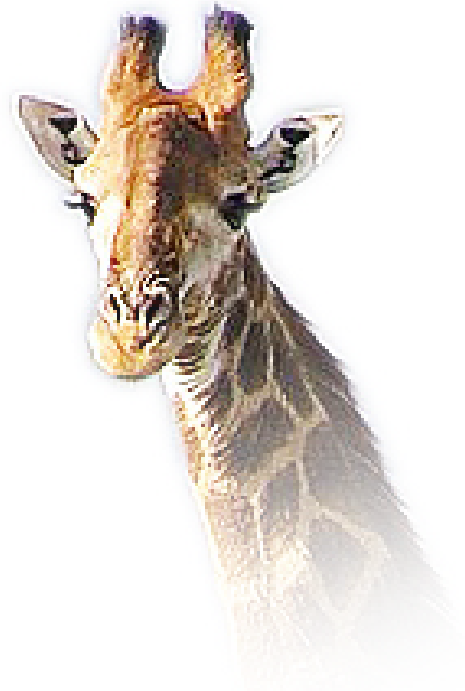

Foto: Wikimedia

Stephen Jay Gould

Den berömde Harvardpaleontologen Stephen Jay Gould beklagade att i stort sett alla läroböcker i biologi världen över använder sig av exemplet med giraffens långa hals för att demonstrera darwinistisk evolution. Han förvånade sig över att så många har blivit lurade att acceptera denna gamla legend utan att ifrågasätta den. Gould kallade det för "en helt spekulativ och i grunden ganska löjlig historia¹."

På 1800-talet trodde många vetenskapsmän att förvärvade egenskaper gick i arv till nästa generation. Lamarck hörde till dem och även till viss del Charles Darwin. Lamarck förklarade att giraffen fått sin långa hals genom att den under säsonger när tillgången på mat var nedsatt, tvingades sträcka på sin hals för att nå de löv som fanns längre upp i träden. Detta resulterade i längre hals och den egenskapen fördes sedan vidare till avkomman².

Darwins åsikter bestod också av teorin om att "de bäst utrustade överlevde i kampen för till-

varon". Teorin kan beskrivas som att en del giraffer av någon anledning föddes med lite längre hals än andra, vilket innebar att dessa segrade i kampen om födan.

Darwins idé fungerar inte

Detta upprepades i många generationer och gav sedan upphov till långhalsade giraffer. Men ärftlighet fungerar inte riktigt så. Det naturliga urvalet "ser" och prioriterar inte enskilda egenskaper som t ex en lång hals, utan hela individen med alla hennes egenskaper. Bara om en längre hals ensamt vore helt livsavgö-

DARWIN NEWS

Vi vågar väga bevisen

Giraffen t.v. har en klart större kroppslängd och en hals som är klart mycket längre än närmaste släktingen Okapin. Foto: Wikimedia.

rande under miljontals år skulle Darwins idé fungera. Men det vore helt orealistiskt.

De flesta variationer som uppstår är dessutom så små att de inte blir till någon fördel och hjälp. En förändring måste vara av omedelbart värde för sin ägare om den ska ge honom större chans att överleva. Men fortfarande är detta bara variationer inom giraff-familjen. Giraffen är fortfarande en giraff!

Man kan också jämföra giraffen med fåret. Båda lever sida vid sida, var och en bättre utrustad än den andre. Den ena överlever på grund av att halsen är längre och den andra på grund av att halsen är kortare! Var finns logiken i detta?

Var finns girafferna med halvlång hals?

I mer än 150 års tid har evolutionister haft giraffens utveckling som ett paradexempel på hur de bäst utrustade livsformerna har överlevt i kampen för tillvaron. Som alla vet har alla däggdjur extremt kort hals med undantag av giraffen.

Man har spekulerat om att giraffen en gång i tiden också hade kort hals, precis som övriga däggdjur. På grund av kampen om födan, har forskarna antagit att det borde ha funnits mer tillgång på löv (giraffens föda) högre upp i träden.

Anledningen till detta var att de korthalsade djuren som åt löv ganska snart tömde de nedre delarna av träden på löv. Enligt darwinismen gynnade denna situation djur med längre hals. Giraffens hals kom därför med tiden att utvecklas till den längd som den har idag. Darwin ansåg att det var det naturliga urvalet, som framkallade denna egenskap.

Evolutionisten Francis Hitching kritisk

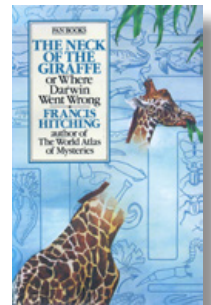
År 1982 gav Hitching ut en bok med titeln *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, där han avfärdade argumentet om att giraffhalsen skulle bevisa att Lamarck hade fel och Darwin rätt. Han konstaterade: "Om vi fortsätter att argumentera för vår uppfattning med hjälp av en illustration som inte går att försvara och saknar stöd, som är helt spekulativ och i grunden en ganska löjlig berättelse, då får man problem."³

Han påpekar också att hongiraffen är kortare än hannarna – och ändå klarar de sig alldeles utmärkt. Dessutom finns det tillgång till en mängd lövverk på lägre nivåer och man vet att giraffer gärna äter på buskar och lågväxande markvegetation. Hitching drar därför slutsatsen att den darwinistiska förklaringen av giraffens långa hals bara är en ren "efterhandskonstruktion".

Många svagheter i teorin

Jerry Bergman⁴, som varit biologiprofessor i 40 år och skrivit flera böcker i ämnet, har uppmärksammat flera problem med denna teori. Det första problemet med denna teori är att det finns stora mängder av löv på trädens nedre grenar i stort sett i hela Afrika. Vad man vet har detta scenario med lövbrist på enbart trädens nedre lövverk aldrig inträffat i den kända historien.

Väldigt få livnär sig på trädens löv. De flesta däggdjur är antingen betande djur eller köttätare. Giraffen lever däremot ofta på högt gräs, precis som pungdjuren och koa-

DARWIN NEWS

Vi vågar väga bevisen

labjörnen. Under den våta perioden föredrar visserligen de vuxna girafferna löven från det höga akaciaträdet, men övriga perioder äter de på många andra träd och markväxande buskar.

Vem överlever lättast?

Stephen Gould ställer frågan om egenskapen att ha en lång hals för att nå upp till de höga trädens lövverk är så viktig för att överleva, varför har då inte fler djur som t.ex. antiloperna också utvecklat samma förmåga?

På motsvarande sätt skulle man kunna argumentera för att giraffer med kortare hals skulle ha större möjlighet att överleva, eftersom en stor del av deras föda i den delen av Afrika finns nära marken och löven på akaciaträdet är mer sällsynta.

Ett annat problem är att giraffhonnans hals är ungefär 60 cm kortare än hangiraffens hals. Om en längre hals behövdes för att nå upp till akaciaträdets lövverk, skulle honorna snart ha svultit ihjäl och övriga giraffer med tiden ha dött ut.

Ytterligare ett problem är att verkligheten inte alls stöder teorin. I sin artikel *Winning by a Neck* håller zoologerna Robert Simmons vid Uppsala Universitet och Lue Scheepers från Ministry of Environment i Namibia med Gould om att standardhistorien "inte är något annat än en långlivad historia".

Enligt konkurrenshypotesen använder giraffer sina långa halsar med fördel under torra årstider, när det är ont om mat. Men i själva verket observeras motsatsen i fält. "I Serengeti tillbringar giraffer nästan hela den torra säsongen med att äta från låga Grewia-buskar, medan de bara under den våta säsongen äter från de höga akaciaträden, när det finns rikligt med nya löv och ingen konkurrens förväntas."⁵

Fossilfynden saknas

Det fjärde stora problemet med giraffteorin är att fossilmaterialet inte på något sätt stöder idén om halsens evolution från kort till

lång hals. Om giraffhalsen verkligen utvecklats, skulle man hitta fossil av giraffer med mellanlång hals längre ned i de fossila avlagringarna. Och när man fortsatte högre upp i fossilavlagringarna skulle man hitta giraffer med längre och längre halsar ända tills de moderna långhalsade girafferna till sist dök upp.

Men trots att miljoner fossil grävts fram sedan Darwins dagar, har inte ett enda fossil hittats som kunnat bekräfta en gradvis ökning av giraffens halslängd. Gould påpekar: "Alla (fossila) giraffer tillhör en enda art, helt skilda från alla andra idisslande däggdjur"⁶.

Det finns en nutida släkting till giraffen, Okapin, som har en halslängd ungefär som en häst har. Fossila spår efter en serie av allt längre och längre giraffhalsar lyser däremot helt med sin frånvaro.

Johnny Bergman

Källförteckning:

1. Stephen Gould: *The Tallest Tale*, Natural History 105(5):18-23, 54-57.
2. Charles Darwin: *On the Origin of Species* 6:e upplagan (John Murray, London) 1902, sid 278.
3. F. Hitching: *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong* sid. 178 (Ticknor and Fields, New Haven, 1982).
4. Jerry Bergman: *Fossil Forensics*, kapitel 4, sida 68-69 (Bartlett Publishing, 2017).
5. Simmons och Scheepers: <http://www.arn.org/docs/odesign/od181/l181.htm>
6. Stephen Gould: *The Tallest Tale*, Natural History 105(5):18-23, 56.

Foto: Wikimedia